

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/440/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712203024
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712203024.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom AK Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti odporcovi P. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX/X, A., t. č. na neznámom mieste zast. opatrovníčkou Teréziou Pečkovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 62,40 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 29. 04. 2013, č. k. 7C/264/2012 - 61, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal **m e n í t a k**, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, trovy prvostupňového konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 48,46 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, vedený v K. banka, a.s., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Nám. legionárov 5, 080 05 Prešov, trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, J. Kráľa 5/A, Lučenec, vedený v K. banka, a.s. E., číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením konanie zastavil. Zároveň upravil Daňový úrad v Bratislave vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 9,87 eur do 15 dní od doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia daňovému úradu. O trovách konania rozhodol, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov nepriznáva.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrh doručený súdu dňa 27.02.2012 zobrať navrhovateľ dňa 23.04.2013 v celom rozsahu späť, ešte pred prvým pojednávaním. Súd podľa § 96 ods. 1 O. s. p. konanie zastavil. Nepriznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi odôvodnil tým, že vedľajší účastník síce náhradu trov uplatnil, ale súd za použitia ust. § 150 O. s. p. považoval jeho postup za paušálny, na jeho vstup do konania nebol žiadny dôvod. Ide o neúčelné trovy vedľajšieho účastníka. Odporca žiadnu iniciatívu v zmysle súhlasu s takýmto vstupom nevyjadril, je dlhodobo na neznámom mieste, preto mu dňa 12.11.2012 bol v konaní súdom ustanovený opatrovník. Trovy konania v uplatnenej výške súd považoval za neúčelné.

Proti rozhodnutiu sa odvolal vedľajší účastník. Rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka žiadal zmeniť tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, vo výške 64,57 eur.

Namietal, že konanie bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania. Potom trovy treba posudzovať podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., pretože nebolo preukázané, že by odporca svojím správaním zapríčinil späťvzatie návrhu. Na druhej strane navrhovateľ vzal bez akéhokoľvek odôvodnenia návrh v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniť zastavenie konania.

Vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu. Jeho vstup do konania na strane odporcu bol rozhodujúcou skutočnosťou, pre ktorú navrhovateľ vzal návrh späť.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Napadnutý výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka navrhol podľa § 219 O. s. p. potvrdiť ako vecne správny. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 eur.

Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Jeho hlavou náplňou činnosti je kolektívna ochrana spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p.. Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník (združenie na ochranu spotrebiteľa) musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Z ust. § 93 ods. 2 O. s. p. ako aj ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že zákon uprednostňuje združenia na ochranu spotrebiteľa pre ich odbornú pripravenosť po právnej aj personálnej stránke. Úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a aj personálne vybavené a odborne kompetentné.

Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu. Vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiada návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej moci. Trovy vedľajšieho účastníka nie sú účelne vynaložené trovy v konaní.

Odporca zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporcu podľa § 220 O. s. p. zmenil. V ostatnej časti uznesenie okresného súdu nie je dotknuté.

Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom.

V ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. zákonodarca zvýšil ochranu spotrebiteľov, keď umožnil na strane spotrebiteľa ako vedľajšiemu účastníkovi zúčastniť sa konania takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom takýmto predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 18 O. s. p. vyplýva, že účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie.

V zmysle ustanovenia § 24 O. s. p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

V zmysle § 25 ods. 1 O. s. p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z citovaných ustanovení vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal.

Vedľajší účastník využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou. Toto právo mu nemožno upierať, ako aj poukazovať na to, že takéto trovy nie sú účelné. Je treba rozlišovať vzťah medzi navrhovateľom a odporcami a vzťah vedľajšieho účastníka k odporcom ako aj k jeho právu nechať sa zastúpiť v konaní advokátom. Novelizované znenie ustanovenia § 137 O. s. p. pod trovy konania zahŕňa okrem iného aj náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. V prípade zastavenia konania však treba rozlišovať prípady, predovšetkým, keď k zastaveniu konania došlo bez zavinenia účastníka, t.j. z objektívnych a zákonom upravených a predvídaných príčin. Iba na tento prípad dopadá ust. § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.. Ak však účastníkovi možno pričítať zavinenie na tom, že konanie bolo zastavené, treba uplatniť ust. § 146 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania a to podľa prvej vety ods. 2 tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety ods. 2 O. s. p. odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

Náhrada trov konania priznaných podľa § 146 ods. 2 O. s. p. sa vzťahuje len na účelne vynaložené trovy konania.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ zoberal bez udania dôvodu návrh späť dňa 23. 04. 2013 teda potom, čo vedľajší účastník vo svojom podaní zo dňa 4.12.2012 (súdu bolo doručené dňa 5.12.2012) argumentoval voči nároku uplatňovanému navrhovateľom a vzniesol námietku premlčania. Z procesného hľadiska preto platí, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ a pri rozhodovaní o trovách konania je potrebné aplikovať ust. § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p. Súd je povinný skúmať pri rozhodovaní o trovách konania, či nie sú splnené podmienky na aplikáciu daného ustanovenia, čo v danom prípade zo strany okresného súdu síce splnené bolo (čo možno vyvodiť z textu odôvodnenia rozhodnutia, aj keď okresný súd príslušné resp. žiadne ustanovenie právneho predpisu týkajúce sa rozhodovania o trovách v odôvodnení rozhodnutia neuviedol), avšak okresný súd dospel k nesprávnemu záveru keď vyslovil, že náhrada trov vedľajšiemu účastníkovi nepatrí za aplikácie ust. § 150 O. s. p..

Okresný súd nešpecifikoval, či aplikoval ods. 1, alebo 2 ustanovenia § 150 O. s. p.

Ods. 1 tohto ustanovenia, predpokladá tzv. dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd výnimočne nemusí náhradu trov konania, ktorá inak účastníkovi patrí, priznať sčasti alebo celkom.

Podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci okresným súdom uvádzané okolnosti, že podľa jeho názoru zo strany vedľajšieho účastníka išlo o paušálny vstup do konania, že na takýto vstup nebol žiaden dôvod, odporca o vstupe vedľajšieho účastníka do konania nemal ani vedomosť a v konaní bol zastúpený súdom ustanoveným opatrovníkom, nemožno zohľadniť ako „okolnosti hodné osobitného zreteľa“ v zmysle ods. 1 § 150 O. s. p. s vplyvom na výsledok rozhodnutia o trovách konania.

Odvolačný súd zdôrazňuje to, na čo už viackrát poukázal pri svojej rozhodovacej činnosti v iných obdobných veciach týkajúcich sa totožného navrhovateľa, že je potrebné všimnúť si aj okolnosti, za ktorých došlo k uplatneniu nároku, resp. nárokov v podobe niekoľko tisíc žalôb na súdoch SR, a to aj napriek tomu, že si navrhovateľ musí byť vedomý skutočnosti, že niektoré nároky sú premlčané. Práve z dôvodu činnosti vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporcu nedochádza k priznaniu premlčaných nárokov pre navrhovateľa. Účelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je nepochybne zrejmá a nie nevýznamná. Týmto spôsobom sa napĺňa politika EÚ vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a vyvažuje sa tak rovnosť zbraní, kedy spotrebiteľské združenie vystupuje na strane tej slabšej strany, spotrebiteľa.

Vedľajšiemu účastníkovi nemožno vyčítať, že jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, že sa jedná o opakované podania v obdobných veciach, že sa jedná o rovnakú právnu argumentáciu, pretože je to preto, leto týmito vyjadreniami reaguje na rovnaké žaloby navrhovateľa. Vyjadrenia nedáva samoúčelne, ale reaguje nimi na žaloby navrhovateľa, keď mnohokrát vznáša námietky premlčania.

Pokiaľ okresný súd poukazuje na skutočnosť, že odporca bol v konaní zastúpený opatrovníkom, z obsahu spisu vyplýva, že súdom ustanovený opatrovník odporcu v konaní bol nečinný, na obranu odporcu nevykonal žiadny úkon.

V rozpore s platnou právnou úpravou je argumentácia navrhovateľa uvedená v jeho vyjadrení, že ak vedľajší účastník využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, že takéto trovy nemožno z tohto dôvodu považovať za účelné. Vedľajšiemu účastníkovi nie je možné odprieť právo dať sa právne zastúpiť advokátom, takýto názor okresného súdu odporuje zákonom SR a taktiež predpisom EÚ.

Bezpochyby vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu. Navrhovateľ až po vznesení námietky vedľajšieho účastníka a oboznámení sa s obsahom jeho vyjadrenia k žalobe zobral návrh v celom rozsahu späť, čo svedčí o tom, že vstup vedľajšieho účastníka do konania naplnil svoj účel, teda ochranu práv žalovaných spotrebiteľov. Preto podľa § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. mal súd vedľajšiemu účastníkovi priznať náhradu trov konania.

Hoci ide o drobný spor v zmysle § 200ea O. s. p. (predmet sporu do 1000,00 eur, do 01.01.2013 išlo o sumu 500,00 eur) odvolací súd mal zato, že situáciu navrhovateľa nie je potrebné zmierňovať ani použitím ust. § 150 O. s. p. ods. 2, pretože trovy právneho zastúpenia sú neprímerané voči pohľadávke v danom konaní.

Preto odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu zmenil tak, že mu priznal náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vypočítaných podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení účinnom v rozhodnom čase a to celkom vo výške 48,46 eur, ktoré odvolací súd považuje za účelne vynaložené, v zložení:

odmena za 2 úkony právnej služby - 1 úkon prevzatie a príprava zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky v znení do 30.06.2013), 1 úkon písomné podanie na súd vo veci samej z 22.05.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky v znení do 30.06.2013), za každý úkon odmena po 16,60 eur (tarifná odmena v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky vychádza z hodnoty sporu 62,40 eur bez príslušenstva) + 2 x režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) po 7,63 eur.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to odvolanie. Predmetom odvolacieho konania bol nárok na náhradu trov a jeho výška. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu

48,46 eur, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 cit. vyhlášky je odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 eur a v súlade s ust. § 16 ods. 3 režijný paušál vo výške 7,81 eur, spolu trovy 24,41 eur. Advokát uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 eur (8,30 eur + 7,81 eur) odvolací súd ich priznal v uplatnenej výške.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.